

1844-05-10

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Laura Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Venedig, Trieste

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
FA 2-021-00043

Emneord:
Rejsebrev, rejsebreve

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen sender et rejsebrev fra Venedig med detaljerede beskrivelser af byen. Han udtrykker bekymring for om rejsefællen L. Møller kan klare resten af turen.

TRANSSKRIFTION

Venedig d. 10de Mai 1844 Kl 9 Aften

Kjære Laura!

Om faa Timer forlade vi dette Sted, det yderste Maal for vor Reise, for atter, skjøndt langsomt, at nærme os Hjemmets Kyster. Jeg havde troet at det vilde blive med et længselsfuldt Suk efter Sydens endnu skjønnere Egne, at jeg atter skulde vende mine Fjed imod Norden, men det er dog ikke Tilfældet. Ja, dersom jeg stod alene i Verden, uden Familie og Arne, da vilde jeg virkelig være dybt bedrøvet over ei at komme længere.- Nu glæder jeg mig derimod til at hver Time bringer mig Hjemmet nærmere.- En Steen hviler imidlertid tungt paa mit Hjerte: jeg har ikke modtaget noget Brev her; Postgangen maa være skrækkelig langsom. Man har vel lovet at sende det, saasnart det ankommer, efter os til Salzburg, men det er næppe troligt at det indhenter os der.- Skulde du altsaa ikke have skrevet direkte til Salzburg, som jeg sidst omtalte, saa vil jeg ikke høre noget før jeg kommer til Dresden og hvilken Uro kommer jeg da ikke til at udfylde i den lange Tid.- Det ligger jo vel i min Natur at haabe det bedste; det gjør jeg ogsaa endnu, men en Bekræftelse paa at Haabet ikke har været falsk kan jeg dog ogsaa trænge til. Gid jeg i dette Øieblik var en Tyrk.-

Hvad jeg har seet i Venedig vil det være altfor vidtløftigt her at beskrive i Detail; det maa gjemmes til en mundtlig Fortælling.- Dette Sted er saa rigt paa herlige, stolte Minder om en Vælde og Rigdom, som nu for størstedelen er forsvunden, at man næsten ikke veed hvad man maaske ska studse over, den uhyre Luxus som har været anvendt paa de utallige prægtige Paladser eller det dybe Forfald, hvori man nu seer dem.-Alt tilraaber Een: "Venedig var engang Havets Dronning, Verdens første Stad, nu er den kun en Skygge deraf". Men selv i den største Glands bar den Spiren til sin Undergang.- Jeg har seet og beundret Patriciernes mægtige Paladser der synes som ved et Mirakel at være skudte op af Havet, og al den Herlighed hvormed de ere udstyrede; jeg har i

Marcus Kirken, paa pladsen derved, og i Arsenalet seet
forbausende Minder om Venedigs Storhed, Rigdom og Berømthed
- men jeg

har ogsaa seet det skumle Dogepaldis, som med sin tunge
Overkrop hvilende paa svage Piller, truer med at knuse den der
træder derind; jeg har der seet 10 Mands Raadet, der dømte
Folkets Ven, Oldingen Falieri, til døden og Trappen hvor hans
Hoved faldt, jeg har seet de frygtelige 3 Mands Raad, for hvilket
det modigste hjerte bævede og Sukkenes Bro og Blykamrene hvor
de ulykkelige, som blot mistænkte for at tænke paa en
Formindskelse af Patriciernes Vælde og Tyranni, lide en tusindfold
værre Straf end Døden og jeg har endnu idag set de skrækkelige
Martreinstrumenter hvormed man afpressede Ofrene hvilken
Tilstaelse det skulde være.-Den Magt der opretholdes med
saadanne Midler kan ikke bestaa i mere oplyste Tider og det
forekommer mig derfor som Himlens retfærdige Straf at de
mægtiges Paladser nu næsten alle staar øde og forfaldne som et
advarende Minde for alle kommende Tider. -Dette forfaldne
Udseende giver rigtignok Bygningerne et malerisk Udseende; men
man bliver dog snart uhyggelig tilmode derved og dette bidrager
vist ogsaa sit til at jeg føler mig tilfreds med at skulde forlade
Venedig.

Triest d 11te Mai 1844

I morges kl 6 afseilede vi fra Venedig, efter at jeg først havde
faaet et dygtigt Skjenderi med Kamerieren som vilde trække mig
op, paa venetiansk Viis, for nogle Cigarer, som jeg havde erholdt.
Dette fordærvede Nydelsen af den skønne Udseiling af Lagunen.
Først da vi kom ud i rum Sø, kom mit gode Lune tilbage og jeg
føjte mig nu saa usigelig vel tilmode, som en Fisk i Vandet. En frisk
Vind blæste os lige imøde, mild og dog ikke varm; slikt kjende vi
ikke derhjemme. Der gik en smule Søgang og Møller, som ikke
turde gaa paa Dækket af Frygt for at falde, begyndte snart at faa
Qualme, men derved blev det dog ogsaa. Først Kl. 4 kom vi hertil.-
Byen tager siog deiligt ud fra Søesiden, den har en amfithetralsk
Beliggenhed med betydelige Bakker bag ved sig, lutter nye, hvide
Huse, i Udkanterne spredte imellem Viinhaver. Da vi traadte i
Land, mødte der os den frygteligste Varme, jeg i mine Dage har
prøvet, vel som i min Kølle. Det er en Følge af Byens Beliggenhed

imod Syd, med Bjerge bagved sig.

Vi ilede strax til Posthuset for at lade os indskrive til Salzburg, hvortil man havde sagt os i Venedig at der gik Diligence Søndag Morgen. Dette var desværre urigtigt. Herfra kunne vi komme hver Aften, men kun til Laibach og derfra gaaer først Diligence til Salzburg om Tirsdagen. Vi besluttede da, deels fordi Møller var træt efter Søreisen, deels for at see den smukke Bye, at blive 1 Dag og i Morgen Aften at gaae til Laibach og da forsøge om vi med .... eller Lignende kunne komme videre; i modsat Fald maae vi oppebie Diligencen der. Det er en fortrædelig Historie som berøver os 2 Dage af vor kostbare tid og Opholdet i Dresden og Berlin vil som Følge deraf blive meget kort.- Da det imidlertid kunne være af Vigtighed for mig at opholde mig nogle flere Dage i Berlin, hvis der er noget at lære, maae du endelig skrive mig til i Berlin med Dampskibet, som gaaer fra Kjøbenhavn d: 28de Mai og lade mig vide om det er absolut nødvendigt at jeg kommer hjem d: 31te, da jeg i modsat Fald muligt burde lægge et Par Dage til opholdet i Berlin.- Brevet vil jeg modtage der Onsdag Eftermiddag, altsaa tidlig nok for at bestemme om jeg næste Morgen skal gaae til Stettin.- Nu længes jeg ret efter at komme op i Bjergene og jeg troer at disse meest ville lade mig føle Tidens Korthed. Hvordan det skal gaae Møller ved jeg imidlertid ikke; thi med hans utrolige pedantiske Forsigtighed og Frygt for Forkjølelse, indseer jeg ikke hvorledes han kan foretage en Vandring paa Bjerghøider. Gud veed hvad han har tænkt paa da jeg fremlagde ham Planen til en 8 Dages Fodvandring i Schweitz. Nu maa jeg afbryde for denne Gang. Lev vel! Kjære Laura. Hils alle kjære Venner og bed dem fra mig at de besøge dig flittigt.- Et Kys til dig og eet til Carl og saa Farvel!!

Din Jacobsen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

